

[Mimi Jakobsen]

børn i privatskole. Det finder vi er et for lavt ambitionsniveau for folkeskolen.

Jeg har beskæftiget mig med de obligatoriske prøver, men så skylder jeg ministeren et svar på dette med åbningen mod erhvervslivet, mod arbejdslivet. Jeg er enig med ministeren i, at det skal til, men jeg vil gerne understrege, at hvor ministeren muligvis forestiller sig, at dette skal være noget, der gælder for alle elever, ønsker CD, at det bliver en massiv indsats over for de elever, der ønsker det. Lad dem, der er bogligt minded, bogligt interesserede, være i fred. Lad være med at begynde at presse dem ud i noget praktisk arbejde, som de ikke har lyst til. Derfor siger vi: eftersom vi har 9 års undervisningspligt og vi har en 9-årig grundskole, så lad det for de 9 års vedkommende være begrænset, hvad man kan give. Jeg ser gerne flere tilbud under valgfag af praktisk art, hvis det kan lade sig gøre, men det, det drejer sig om, er 10. klasse i dag, som efter min mening hverken er det ene eller det andet. Den er en slags ventosal til et eller andet, man ikke rigtig ved hvad er, og den ser vi gerne opsplittet, således at man siger: 15 timer på skolen, 15 eller 20 timer ude i en erhvervsvirksomhed. At tjene penge gør ikke noget, det er i orden, men det er på den måde, vi ønsker det praktiseret, og vi ønsker det derfor ikke praktiseret på 9. klassetrin, hvor eleverne har disse prøver, som de skal forberede sig til. De forbereder sig til den afsluttende eksamen, som de skal hænge på resten af deres liv, stort set, og derfor har vi begrænset det på 9. klassetrin. Til gengæld er vi ikke her gået ind på spørgsmålet om 10. klassetrin, for her ramler vi ind i hele problemet omkring de 16-19-åriges uddannelse, og det skal ses i en sammenhæng. Jeg indrømmer, at 10. klasse hænger og flagrer, men det mener jeg nu i øvrigt den gør med eller uden CDs forslag.

Jeg er også skuffet over, at ikke andre end hr. Steen Folke beskæftigede sig med vores forslag om at ændre lektionslængden. Jeg synes egentlig nok, det kunne fortjene nogle kommentarer af positiv eller negativ art, om ikke andet, så at man sagde, at det så man gerne, men at der ikke var råd til det, eller et eller andet i den stil. Jeg er lidt skuffet over det, men der er nok ikke noget at gøre ved det. Jeg har allerede takket hr. Steen Folke dybt.

Herudover vil jeg sige tak til fremskridtspartiet, til retsforbundet, til de konservative og til kristeligt folkeparti for de positive ord, der faldt, og jeg tror i hvert fald, vi på baggrund af disse tre lovforslag kan få en særdeles interessant debat i uddannelsesudvalget.

Karen Højte Jensen (KF):

Lad mig tage forslagene i den rækkefølge, som de er opført i på dagsordenen.

Det første forslag er kristeligt folkepartis forslag om at ændre prøverne. Det kan vi naturligvis gå ind for, det har vi jo selv stillet som forslag. Det er glædeligt, at man nu i et af forligspartierne ligesom forsøger at få de andre forligspartier med i en debat omkring det, der sker i folkeskolen i dag.

Hr. Chr. Christensen opfordrede til, at man nu skulle tage hele folkeskoleloven op til debat, det var tiden inde til, og det hilser vi med tilfredshed. Der er jo daglig kommentarer i aviserne, der viser, at der ikke er overensstemmelse mellem folketingets forhold til skoleloven og det, forældrene ønsker. Det er givet, at det vil virke meget positivt, hvis dette forslag kommer igennem. Det er ganske urimeligt, at elever har læst på to niveauer, eksempelvis i engelsk i 9. klasse, og så skal op til den samme prøve. Ingen kan bruge disse prøver til noget. Vi vil naturligvis gå ind for dette forslag.

Forslaget fra centrum-demokraterne falder jo meget sammen med punkterne i det forslag, vi selv har fremsat. Vi er i begge partier enige om, at skolen skal være kundskabsmeddelende. Centrum-demokraterne har en paragraf, hvori de går ind i fagrækken. Det har vi undladt, men det betyder ikke, at vi ikke mener, der er problemer omkring visse fag. Vi fik styrket historieundervisningen, og det ser vi med meget stor tilfredshed på, men vi finder, at der stadig væk er nogle ting i fagrækken, der kunne forbedres.

Vi er meget åbne over for at gå ind i drøftelsen af latins stilling, ligesom vi finder, at det vil være åbenlyst, at vi kunne tage tysks stilling op igen. Det er udmærket med disse frivillige ting, men jeg synes nok, at når elever inden 7. klasse skal vælge, om de vil have tysk eller ej, ved de i virkeligheden ikke, hvad de skal vælge. Jeg synes, at i hvert fald i 7. klasse burde man gøre tysk obligatorisk, også på den baggrund, at vi har et større